

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARDA

ANY XXXIX

GIRONA, DIMECRES, 8 DE GENER DEL 1936

NUMERO 9.761

FRANQUEIG CONCERTAT

CON VISTA A LAS ELECCIONES

Gil Robles y Cambó han hablado en Barcelona

Estos días, se han celebrado, en Barcelona, dos actos políticos que merecen los honores del comentario, por su significado y por las palabras pronunciadas por los oradores que tomaron parte en ellos; es decir, por los señores Gil Robles y Cambó. Dos actos que no han tenido más trascendencia, no obstante, que la del extraordinario lujo de precauciones desarrollado con motivo de la presencia del jefe de la Ceda, precauciones que incluso llegaron a la formación de un cordón de fuerzas por todas las calles por las que había de pasar el mismo para encaminarse a los locales en que había de dirigirse la palabra a los conquistadores de Cataluña y la de las breves notas de sinceridad del caduco líder de "Lliga Catalana", al reconocer la forma premiosa e inhumana con que se ha llevado a cabo la represión por los sucesos de octubre.

En el acto de la Ceda, —tres teatros llenos, con un total de doce mil asistentes—, el señor Gil Robles, su joven e inexperto jefe, se despachó a su gusto, pues no era precisamente gusto lo que llevaba dentro a aquellas alturas, contra todo lo que se puso al alcance de su irracundia. Personalidades, partidos, instituciones, cuempes legales... Nada se libró de los dictados y de la hidrofobia del que alardeando que no se equivoca nunca, no sabe perder.

Habló el jefe cedista de separatismo, de catalanismo y de nacionalismo, con tan supina ignorancia y con un desconocimiento tan absoluto de los problemas catalanes, que más que el discurso de un hombre que ha formado parte de un Gobierno de la República, — ¡desgraciadamente para ella! —, parecían las parrafadas del señor Gil Robles, esas tonterías que suelen decir los que hablan a diestro y siniestro sin saber lo que dicen, ni para qué lo dicen. Y del mismo modo que puso de relieve tal ignorancia y tal desconocimiento en lo referente al problema político de Cataluña, los exteriorizó en lo que afecta a la vida cultural, social y económica de nuestra región. El señor Gil Robles demostró no saber nada de nada de lo de Cataluña. Estamos convencidos de que el jefe visible de la Ceda, aparte la verborrea, la vanidad y la audacia inconsciente, no tiene cualidad ninguna digna de estimación y que suponga un valor positivo.

Si los cedistas catalanes, procedentes casi todos de la Unión Patriótica, y capitaneados por un arribista que ha intentado meter la cabeza en muchos sitios, y que no lo ha logrado hasta tropezar con ese partido jesuítico, han de fiarlo todo en el conocimiento que de nuestra tierra y de nuestros problemas tiene su jefe, jefe, jefe, ya pueden quedarse en casa porque harán el más lamentable de los ridículos.

La conferencia del señor Cambó tuvo tres partes. Una relacionada con los sucesos de octubre, obsesión del caudillo liguero, en la que se consignó que había que "inspirar en la clemencia la depuración de responsabilidades después de dominado el movimiento"; que "sólo los Poderes débiles han de ser crueles e injustos" y que "es lamentable que después de transcurrido un año desde que se produjeron los sucesos revolucionarios, todavía hayamos de leer en los periódicos que se están celebrando consejos de guerra por aquellos sucesos y que se están imponiendo penas severas". Es lo único que tiene buen sentido del discurso del señor Cambó. Esto y la serie de revoluciones que

le dió al jefe de la Ceda, en la tercera parte de su disertación. Revoluciones como los de la ignorancia del señor Gil Robles de las manifestaciones de la espiritualidad catalana y de lo que son y lo que significan los aranceles. Realmente, el propagandista mayor de Acción Popular, no ha tenido tiempo de estudiar y hacerse cargo de estas cosas.

La segunda parte de la conferencia del señor Cambó fué la más floja. Enseñó la oreja de su pánico a la disolución de Cortes y a las elecciones. La

política equivocada y oportunista de la gente de la Lliga, en todo momento, les ha restado muchas simpatías. Y esta resta de simpatías se traducirán en una notable disminución de votos, que es lo que más teme el líder regionalista.

No se sabe si se coaligarán para las elecciones la Lliga y la Ceda, en Cataluña. De todos modos, lo han de pasar mal. Los unos y los otros son monárquicos, a despecho de haber gobernado en la República. Y como los unos y los otros han sido y van a lo suyo, sin respetar para nada la Autonomía de Cataluña, — pues lo interesante para ellos es mandar y ocupar cargos, y los que han dejado, ha sido muy a su pesar —, el pueblo catalán sabrá darles su merecido. Y nadie les librará de la formidable derrota.

José GAYA PICON

Terboleses, no

"Diari de Girona" dedica el seu editorial del 2 de Gener a contestar el meu article "Sensibilitat Política"; de fet res en concret diu que faci referència a replicar el que posava al descobert d'actituds i procediments de Lliga Catalana en relació a les comissions gestores que des de fa més d'un any, venen regint en una gran majoria dels Ajuntaments de Catalunya burlant la llei municipal catalana. No comprenc perquè defugen la qüestió: rectificar errors és noblesa, mantenir confusionsismes en els ideals polítics és hipocresia.

Paraules grolleres per justificar un silenci, no es propi d'homes, molt menys parlar de fets que representen un altre Delateu, que desdium molt d'aquells que parlen tant de les doctrines del Cristianisme però que sembla es recorden massa que per mitjà de les pràctiques de la confessió amb el perdó queden nets de consciència per reproduir un altre dia una nova injúria. Parlen d'un document inèdit segons ells, però conegut de tot Girona, perquè els que el 6 d'octubre ens trobàvem al carrer defensant un ideal ho fèrem donant la cara a l'inrevés de la intenció que demostra l'acte de constitució de la comissió gestora, car en aquest acte ben maligne, es persegueix un determinat fi; estigui

tranquil l'articulista, els nostres homes són més sincers en les seves actituds i saben admetre les responsabilitats dels actes que realitzen: si per pietat callaven, no calia, ja podien parlar molt abans.

Com a explicació del sosteniment de les actuals comissions gestores il·legals, i sense motiu justificat, argumentem que el dia 6 d'Octubre es designà una comissió gestora a Girona, fet legal i transitori, donades les anormals circumstàncies del moment i que sens dubte va semblar molt bé a l'alcalde a pesar de la seva protesta merament formulària.

Es fa referència a un altre fet de designació de comissions gestores en proclamar-se la República el dia 14 d'Abril 1931. Quina ingenuitat!, parlar de substitució d'Ajuntaments en un moment de canvi de règim. I no obstant, el govern Republicà als pocs dies situava la legalitat dels Ajuntaments en els resultats electorals del 12 d'Abril; aquest exemple tenia d'haver observat Lliga Catalana si sent els postulats de democràcia i d'autonomia municipal; Cavallers de la política varen ésser els republicans acatant les disposicions del Govern Republicà en els moments difícils de l'enfonsada de la podrida monarquia, cosa que no han estat els homes de la Lliga Catalana, no fent honor a la llei municipal catalana que votaren.

Podien haver parlat que el Parlament Català va fer una llei per substituir els Ajuntaments fruit de l'art. 29, focus de caciquisme, per unes comissions gestores de funcions limitades i per curta durada, fins que es fessin les eleccions municipals. Aquesta llei catalana no feia res més que anular a uns Ajuntaments que no eren de representació popular, en cap dels casos de designació de comissions gestores no s'atropellà cap dret dels ciutadans, i molt menys no es féu cap greuge a cap llei catalana.

Es permet l'articulista fer unes al·lusions a les eleccions municipals que tingueren lloc el mes de Gener de l'any 1934. Es estranya la insistència de "Diari de Girona" o potser es que voldria no recordàssim molts dels fets que passaren durant aquelles eleccions, però serà precis preguntar quin partit de la coalició dretana va fer ve-

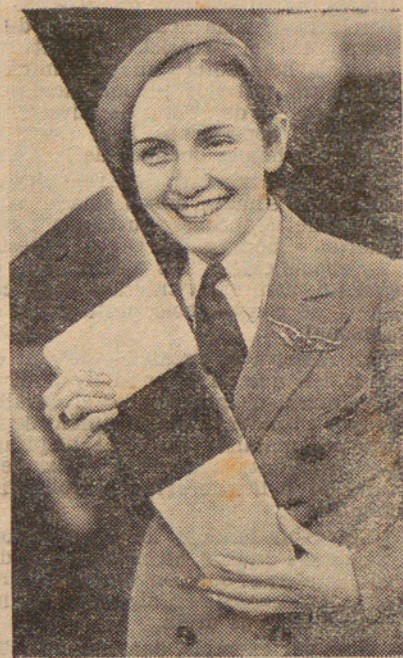
HOARE

l'ex ministre de l'exterior d'Anglaterra, que ara té temps per a cultivar el seu esport favorit com a patinador. Novament ha tornat a la seva residència de Suïssa i aquí el tenim disposat a fer una exhibició del seu esport davant la seva esposa.

EL PROXIM ADVERSARI DE JOE LOUIS

serà el gegant espanyol Isidre Castañaga, a qui el veiem fotografiat en el seu campament d'entrenament de L'Havana. Es té la intenció que aquest match amb Louis tingui lloc el dia 2 de febrer a Detroit.

MARGARIDA MOORE

es diu aquesta senyoreta, la qual, entre centenars d'aspirants, ha estat elegida per al lloc de majordom femení a bord de l'avió de tràfic més gran d'Amèrica.

nir uns pistolers a Girona, dels quals dos d'ells, després d'amenaçar a uns ciutadans, fugiren per les escales de Sant Martí, llançaren l'arma i a l'ésser detinguts declararen estaven a sou dels homes de la candidatura lligarista-monàrquica.

Maniobres polítiques, no. Solament es tracta de fer veure a l'opinió que determinades actituds no s'ajusten a les propagandes de trenta anys de catalanisme, els fets són els que parlen. Mai es podia suposar que Lliga Catalana, deixés d'ésser respectuosa amb la llei, molt menys amb una llei catalana votada i amb col·laboració d'ells mateixos. Insistirem tantes vegades com sigui precis: la llei municipal catalana preveu que els Ajuntaments de Catalunya han d'ésser administrats en tot moment per regidors de sufragi universal, mai per comissions gestores, a Catalunya hi han molts Ajuntaments regits per comissions gestores governatives, aquest greuge a la llibertat autonòmica de Catalunya es sostingut pel partit de Lliga Catalana; insistirem fins que compreguin que el raonable, el just, es fer que es compleixin les nostres lleis i que els partits catalans tenguin el deure de no atropellar una llei feta pels propis catalans.

P. CEREZO

Valle-Inclán y la gusanera literaria

Qué bellas y qué cáusticas y qué satíricas palabras tendrás, don Ramón del Valle-Inclán, para esos buscadores de sepulturas, profanadores literarios que aventan en esta hora tus despojos y tus recuerdos con una inconsciencia y con una ignorancia de tu obra que nos produce asco invencible e indignación. Les harías, a poder tú, morder esa tierra a la que te has dado con ese supremo desprecio por la vida que ha sido la ejecutoria de tu temperamento. ¡Cuánto tarda en llegar la muerte!, decías, al mismo tiempo que, rubricando ejemplarmente toda una conducta, añadías en unas últimas palabras que, como tuyas, hay que esculpirías: "Ni cura discreto, ni fraile humilde, ni jesuita sabihondo". Y murió — escribe la Prensa — "rechazando, antes, los auxilios espirituales que se le ofrecieron discretamente."

Escritorzuelos de las hornadas provincianas que apenas si habían leído siquiera los títulos de las novelas de Valle, nos las enumeran ahora en un nomenclador hallado entre las notas biográficas del orifice del idioma. A literato fallecido, paletadas de prosa, para así alrear nuestras firmas en las hojas de Prensa que tan benévolutamente les dan asilo. Brotan los comentadores como los gusanos en la carroña. Y a los contados días, el olvido, y a la busca y captura de otro español ilustre, que, asqueado, resuelve eliminarse.

Pero un artículo serio, escrupuloso, es decir, exacto, analizador, crítico, de investigación, que nos acucie, eso, hoy, no lo solicita el lector, desgraciadamente. Sólo Pérez de Ayala, otro forjador del idioma, hace ya años, emitió algunas opiniones que, viniendo de él, excusamos si serán autorizadas. Y hemos leído que Andrés Gon-

zález Blanco algo escribió también sobre Valle-Inclán. Antes, todavía se producían los escritores críticos; pero, ¡en nuestros días!... Una croniquilla al siguiente día del estreno de una obra, esclarecida ésta, desde luego, y si la he visto, no me acuerdo. Pero, eso sí, mucho hablar de Larra, de su pistola y del dolor de vivir. No nos ahoga la estética, sino la cursilería. Hasta el mismo Valle — ayer lo recuerda el diario "Ahora" — decía que él había hecho siempre una literatura de violín, lamentable.

Algunos periodistas ingenuos, demasiado ingenuos, nos participan que Valle-Inclán pertenecía a la llamada generación del 98. Y nosotros, con Pio Baroja, exclamamos, con sus mismas palabras: "Dudamos de que exista esa generación. No hubo ni unidad de ideas, ni siquiera de edad."

Sigan los cronistas, desmayados y hampones de gerundios, arrojando sobre la gloria de don Ramón los cachos de cascote y ripio. Y de paso, carguen al propio tiempo sobre Santiago de Compostela; que buena le ha llovido encima. Y es que las desgracias nunca vienen solas.

E. MOYRON

DIBUJOS DE "L'AUTONOMISTA"

—Qué has fet Xirinaes? No t'he dit que deixessis la ràdio fins que el nen tornés de l'escola?

Execelent idea d'un marit en la vigília de Nadal.

—Però a on va amb aquest vestit, estimat senyor Xirinaes? Quo no sap que fou abans d'ahir que representàrem "Els tres Mosqueters"?

L'AUTONOMISTA

es troba de venda en les poblacions següents:

Figueres: Llibreria Canet. — Rambla.

Banyoles: Llibreria Claramunt. — Plaça de la República.

Palamós: Llibreria Plaça Villena.

La Bisbal: Llibreria Hugas Callol.

Subscripcions. — Anuncis. — Venda

L'AUTONOMISTA es repartex en aquestes poblacions el mateix dia de la seva publicació.

CARBONS

La vostra calefacció i cuina us donaran millor rendiment amb carbons de la casa

Julia Pallarés

Abans Bestran i Cia.

LA MÉS ANTIGA DE GIRONA

ANTRACITA NOUS DE GALES. COK etc.

Magatzem: LA RODONA - Tel. 332 - GIRONA

Per encàrrecs: EXIMENIS, 8 porteria (Ave Maria)

¿QUIEN FUE VALLE-INCLAN?

Eso pregunta el duque de Alba

Ramiro de Maeztu es un extremista de las derechas rabioso a no poder más y un secuaz decidido del monarquismo de "A B C". Pero, no obstante, Maeztu, en estos momentos, con motivo de la muerte de Valle-Inclán, ha sabido situarse. Nosotros, a pesar de todo, así lo esperábamos de él. Para el autor de "Sonatas" ha tenido lo mejor de su pensamiento y de su opinión. Nosotros que combatimos y combatiremos políticamente a don Ramiro de Maeztu, hoy le felicitamos cumplidamente. Porque, además, glorificando a Valle-Inclán, se ha enaltecido don Ramiro, que es, exactamente, lo contrario que le ha pasado a "A B C". Unas cuantas líneas telegráficas, sin pénsame a la familia y... a otra cosa: es decir, a oír un discurso de Albifana que aún no está en las Hurdes y que allí lo echan mucho de menos.

"A B C" despacha a toda máquina, en un rincón del periódico, y no en las páginas centrales, la muerte del maestro de escritores, y, en cambio, dedica números extraordinarios a la del torero Sánchez Mejías, íntimo amigo éste del general Sanjurjo. ¿Quieren ustedes más? Pues que el duque de Alba... Pero no den crédito a nuestras palabras, y lean lo que ha dicho "La Voz", de Madrid, a este respecto: "El duque de Alba, que es en la actualidad presidente de la Academia de la Historia, nos dice: "No conocía de nada a ese señor. En mi vida me lo he encontrado y no he cruzado la palabra con él. —¿No podía usted decirnos algo de su obra? —Repito que no lo conocía. Creo que llevaba barba, y hasta me parece recordar que he leído alguna novela suya; pero no puedo opinar porque, como le he dicho al principio, no lo conocía. —El motivo de nuestra visita ha sido que estamos recogiendo las opiniones de las autoridades académicas sobre la figura del ilustre escritor muerto. Y por eso requeríamos la suya como presidente de la Academia de la Historia. Valle-Inclán ha escrito en los últimos tiempos novelas históricas... —Sí. Creo que ha escrito novelas históricas, pero sobre el siglo XIX, y a mí, que me interesa mucho la Historia, no me interesa tan reciente, sino más pretérita."

El duque de Alba declara no conocer a Valle-Inclán. ¿Y ustedes conocen ya al duque de Alba?

POLÍTICAS

Quan la nit passada, a les deu, vàrem escoltar la ràdio i ens transmetia la fausta nova que el Govern del senyor Portela Valladares havia acordat restablir les garanties constitucionals a tot Espanya, i que des d'aquell moment cessava la prèvia censura de premsa, l'emoció d'haver recobrat la llibertat, tant de temps segrestada pel duo Gil Robles-Lerroux, ens va fer exclamar: Ja som lliures, s'han romput les cadenes de l'esclavitud! S'ha acabat la llei de la força i del caprici. Durant tot radicals hem sofert una ignominiosa dictadura, mil vegades més desenfrenada que la de Primo de Rivera. Els vertaders republicans hem estat espiats per homes enemics de la República i, naturalment, dels republicans, als quals s'havia donat una arma i un carnet d'"Acció Ciutadana"; una guàrdia monàrquica per a molestar els republicans. Els periodistes, en general, hem estat tractats sense cap mena de consideració professional ni personal.

La censura de premsa —salvant els pocs deis que va estar al front de la Comissaria d'Ordre Públic el cavaller senyor Obrador, dissortadament separat per malalt— ha estat inspirada petulantment, amb desconeixement total de la llei de premsa, arbitràriament.

Els Ajuntaments, les Corporacions populars i oficials, en matèria d'ordre públic, eren el que convenia a les dretes, intervingudes en alguns casos, invadint els seus drets.

Així, per exemple, darrerament s'ha pogut, sense cap fonament, atropellar industrialment honorabilíssims per uns espontanis inspectors, protegits per guardies d'assalt, la qual cosa possibilita el que es poguessin cometre impunement actes abusius i contraris a la llei i la prudència com tallar comunicacions telefòniques, paralització de fàbriques, impediment d'entrar-hi persones per a complir el seu comès indeclinable, etc.

Els ciutadans sospitosos, significats per les seves idees socials o republicanes de Girona i de les comarques eren portats en cordes de presos a les casernes, com en temps de la Inquisició.

Per una falsa i innoble delació varen invadir el domicili del nostre Director, per a detenir-lo, res menys que amb un automòbil de guardies i policies; com no el varen trobar a casa seva, se'n varen emportar el seu fill en rehenes, portant-lo a la Comissaria d'Ordre Públic fins que es va presentar el seu pare, que ho va fer tot seguit, posant el seu fill en llibertat. Comprovada la falsa delació, també va ésser posat en llibertat més tard. Per una altra denúncia malvada, varen ésser detinguts els membres de

la minoria republicana del nostre Ajuntament, junt amb el Diputat del Parlament Català, senyor Laureà Dalmau i Pla, sense donar-los ni temps per a dinar, i se'ls en varen emportar al penal de Figueres, on varen trobar més de 150 ciutadans honorats dels pobles de l'Empordà, alguns dels quals havien passat més de dotze dies en una cel·la pestilent, sense prendre'ls declaració cap jutge civil ni militar.

Més tard, com resultaren innocents dels greus delictes que se'ls imputava, varen ésser posats en llibertat. Així pacificaven els esperits aquella gent cedista i radical.

No tenim temps per a detallar ara com ara tots els actes vituperables portats a cap per alguns esbirros que tothom coneix. Temps hi haurà per a fer-ho.

La caserna d'Artilleria, la fàbrica "La Aurora" i la Presó de Girona eren plenes de presos governatius.

Val a dir que a tothora varen tenir l'assistència en massa dels pobles d'on procedien els presoners.

Aquest procediment fou obra i producte de les dretes polítiques, monàrquiques. Ara, ciutadans, ha arribat l'hora d'aixecar bandera contra elles en les properes eleccions. A cada llar humil, a cada poble en privat i en públic hem de fer sentir amb coratge, la nostra protesta ciutadana.

Ah!, si arreu d'Espanya tinguessin els liberals mitjans econòmics, i dels abusos i arbitrarietats comesos s'en projectessin pel·lícules, i s'exhibissin en els locals d'espectacles, dels candidats del conglomerat que tan indignament governava, no se'n salvaria ni un, puix que el sentiment i la indignació es desbordaria com un torrent.

La decisió del senyor Portela Valladares, restablint fulminantment les garanties constitucionals, ha d'emportar-se la simpatia de tot el país liberal. Aquest decret el col·loca al costat del gran home polític Gambetta, que amb les seves decisions va salvar la República francesa.

Portela Valladares, haurà salvat la nostra segona República.

El nostre dilecte amic el batallador i incansable periodista Josep Gaya Picon ha estat processat pel suposat delictu d'injúries a l'autoritat amb motiu de la seva valent campanya a favor dels perseguits i maltractats pel caciquisme rural de varis pobles.

El nostre company Gaya Picon ha estat processat per sentir l'obsessió de defensar les víctimes dels incomprensius. Seguretat tenim de què ni en el seu ànim ni en els seus propòsits animà mai el desig d'injúriar i de ferir la Justícia que ell voldria donar-li la categoria d'un Déu. No, Gaya Picon és un exaltador de la Justícia, un romàntic de la llei i com la mare castiga al seu fill quan comet una malfeta, així Gaya fustiga la Justícia per

a què en cap cas deixi d'ésser veritable justícia.

Tenim seguretat en la Justícia. Confiem plenament en la Justícia. Per això estem tranquils respecte el processament del nostre company, al qual expressem des d'aquestes columnes la nostra admiració i la nostra adhesió més ferma i incondicional en aquesta hora d'angoixa per a l'home recte que es veu encartat per la Justícia que ell defensa i ell estimula per a què no deixi d'ésser justícia ni davant els de dalt ni davant els d'abaix.

El proper divendres, dia 10, donarà una interessant conferència al Centre d'Esquerra de Badalona, l'ex-ministre de la República senyor Miquel Santaló, el qual versarà sobre el tema "Política d'esquerres". L'endemà, o sia el dia 11, el senyor Santaló també parlarà al Centre d'Esquerra de Manresa, on és esperat, com a Badalona, amb el més gran interès.

A Palafrugell continuen clausurats tots els centres que ho foren l'octubre del 1934, la qual cosa resulta inexplicable ara que a la nostra comarca han estat reoberts gairebé tots els que foren sellats arran dels fets revolucionaris, mentre que en els locals palafrugellencs ningú no hi trobà ni un senzill document comprometedor. Cal suposar que ara que la Lliga ha agavellat totes les palanques del poder a Catalunya, posarà ràpidament fi a aquesta anomalia i que contribuirà així d'una manera eficient a la pacificació dels esperits que tant invocà en ocasió de la grotesca farsa del carnet electoral.

A Figueres es celebrà en la Federació Republicana Socialista de l'Empordà l'anunciada assemblea general, essent insuficients els locals per a contenir el gran nombre de socis i simpatitzants, desitjosos de confraternitzar i avivar la flama de l'ideal esquerrista predominant.

El resultat del guirigall radical ha estat a Palamós la descomposició de la gestora, ja que han dimidit quatre dels sis "històrics" que hi havia a la Casa Gran, perquè la candidatura que ells representen des de temps immemorial, mai no falla! Mai no treuen res. S'han hagut de refiar d'aquest os i... pobrets! També els ha fallat. El bo del cas és que n'hi queden dos encara: els senyors Albalat i Murillo, que, pel que es veu, no en sortiran fins que els posin de peus al carrer. S'hi està tan bé! Tant que han preferit l'ex-comunió dels comitès local, regional i nacional — paraules textuals del primat de les hosts radicals locals — a haver d'abandonar la vara de gestors.

D'això se'n diuen homes conseqüents i promptes a sacrificar-se... en benefici propi, naturalment.

NOTÍCIES

EL NOU COMISSARI DE LA GUARDIA RALITAT A GIRONA

Ha estat nomenat Comissari de la Guàrdia Ralitat a Girona, el vocat d'aquesta ciutat senyor Jaume Masó i Valentí, afiliat a Lliga catalana.

Probablement demà prendrà sessió del seu nou càrrec. Avui no ha fet per trobar-se a Barcelona Comissari sortint, Tinent Coronel, nyor Masjà, el qual deu donar-li la sessió.

El senyor Jesús Masjà, com tot el ben, ha estat despenyant l'estat càrrec des del 6 d'octubre del 1934. És un home íntegre i recte i ha procurat sempre harmonitzar seus principis estrictes amb un sentiment d'afable bondat.

A la Comissaria — tant ell com seu secretari, capità senyor Fina han donat sempre tota mena de cilitats a la premsa, cosa que agraim públicament.

El públic fou a tothora ben re i atès amb justícia.

A darrera hora se'ns comunica el nou Comissari de la Guàrdia, senyor Jaume Masó i Valentí, que té possessió del seu càrrec aqua mateixa tarda. L'acte es celebrà les 7, en el despatx de la Comissaria.

Escola de tall i confecció SISTEMA MARTÍ

poguent obtenir en tres mesos de cursar els estudis títol de professora ANNA FERRER PASCUAL I PRATS, 20

El proper diumenge, dia 12, a la del matí, al local de l'Ateneu Social Democràtic, tindrà lloc l'assemblea ordinària convocada pel Gremi Ferrers-Carreters i similars de les marques gironines.

Per la importància dels assumptes a tractar, es prega l'assistència dels tots els associats.

Al Jutjat de primera Instància tingut lloc aquest matí la subhasta d'uns terrenys del ram de guerra foren llocs de sentinella, en el Poble de Sant Cristòfor, valorats en 412 pessetes.

La subhasta, e lan qual hi han a dit varis postors, ha quedat adjudada a la senyora Pietat Ferrer, 2.575 pessetes.

La policia urbana ha detingut a incursores en la llei de ganduls i factors, Antoni Ponce Aranze, de anys, solter, natural de Linares (Ja) i Antoni Dosantos Jiner, de 26 anys, solter, natural de Porto (Portugal) els quals han estat posats a disposició del Comissari de Vigilància i investigació de les comarques gironines.

"Pensió Joventut"

Cuidadosamente atendida y de tiempo acreditada de buen trato familiar ofrece a dos o tres jóvenes de buena moralidad hospedaje completo. Forsa, 14 y Subida Catedral, 2, pral.

TEATRE MUNICIPAL

Grandiosa companyia de comèdia lírica-andalusa. — Per al proper diumenge, se'ns anuncia la presentació d'un gran i modern espectacle el qual acaba d'actuar amb remarcable èxit en el Teatre Apol de Barcelona, hi ha donat trenta representacions consecutives. Es tracta de la selecció companyia de comèdia lírica andalusa procedent del Teatre Ideal de Madrid, que encapçalat el notable actor director A. Alcoriza i de la qual formen part la gran cantantriu Utrilla Castro, els divos Niño de Utrera, Niño Subicás, Rafael Durán Peña, Formen el conjunt artístic artistes. Aquesta companyia, després de la seva a la nostra ciutat, restarà al Teatre Ideal de Madrid, ha de donar un llarg nombre de presentacions. Heus ací un espectacle que per la seva modernitat i el conjunt excel·lent, ha de cridar fortment l'atenció del nostre públic, el qual ha succeït arreu on ha actuat. Per a la funció de tarda, s'estrena la comèdia en tres actes "Una Estrella i un Lucero", i a la nit, la comèdia en tres actes "Solera guitarrero" amb els corresponents números lírics.

Aquest notable conjunt teatral donarà dues úniques representacions.

—VENDO en Blanes bar a la prueba, con salón billar y juego, fetera exprés y servicio completo junto con kiosco instalado en la plaza, de gran rendimiento temporario. Trato directo. Precio baratísimo. Razón, Prat de la Riba, Blanes.

—PER A llogar local gran, duros al mes, situat al carrer Julià Chia, 20 (barriada del Carme). Carme 73.

Dr. DAUSÀ

Rodilleg de l'Hospital de les Comarques Gironines

RAIGS X. - RADIUM - RADIOTERAPIA RADIOGRAFIES A DOMICILI Pl. Marquès de Camps, 15 - Tel. 137

ESPORTIVES

FUTBOL

Després de la victòria del Girona damunt de l'Arenes, plens d'optimisme, esperem el resultat del partit que han de jugar els equips gironins al camp del Baracaldo el proper diumenge.

Nosaltres creiem sincerament amb la victòria, pessé el fet que el partit es jugui en camp contrari, ja que la moral i compenetració de l'equip gironí són elevadíssimes, i pel que fa referent a l'últim extrem, la creiem perfecta.

Per tant, el proper diumenge podria aclarir-se força la situació, ja que si el Girona guanyés al camp del Baracaldo i el Sabadell perdés a Irun, gairebé ja es podria donar els dos clubs que quedarien classificats per a la ronda final.

Per tant, el proper diumenge podria aclarir-se força la situació, ja que si el Girona guanyés al camp del Baracaldo i el Sabadell perdés a Irun, gairebé ja es podria donar els dos clubs que quedarien classificats per a la ronda final.

Ni Baracaldo ni Júpiter ni Sabadell ni Donostia ni Badalona, equips que ens manca jugar, són conjunts que arriben a la nostra alçaria ni en moral ni en valor com equips actualment; per tant, amb tots aquests factors al nostre favor, és necessari donar la nota sobresortint el proper diumenge al camp del Baracaldo.

L'equip gironí sembla serà el mateix, ja que Ferrer es troba molt millorat de la lesió soferta i s'espera poder arrencar-lo.

Sortiran el divendres a dos quarts de vuit del matí, per a recollir a dos quarts de deu, a Barcelona, els jugadors que resideixen a aquella capital.

Ho tornem a repetir: tenim fe absoluta en el nostre equip i en la victòria.

Un 2 a 1 quedaria molt bé.

—LOCAL de 83 metres quadrats, per a llogar. — Carrer Juli Garreta, 18 (prop de l'estació de Sant Feliu). — Raó, Lorençana, 45-1.er.

Decalumen Decalumen Decalumer

Cuide su vista empleando mejor luz

— abreviado DLM. — es la denominación de la potencia lumínica de la lámpara Osram-D. En su casquillo se indica la intensidad de luz en DLM., juntamente con el consumo de fuerza en Watios y la tensión en Voltios a que debe lucir. Para disfrutar de luz hasta un 20% más barata, emplee siempre

OSRAM-D

Lámpara intensiva de filamento a doble enrollamiento

PER TELÈFON

MADRID

EL CAP DEL GOVERN DIU QUE GIL ROBLES ES UN CIUTADA QUALSEVOL A QUI ES PODRA DETENER COM ELS ALTRES

Madrid, 8. — En el seu despatx de la Presidència del Consell el senyor Portela Valladares ha rebut als periodistes.

Ha començat dient-los: Res, senyors. Dia de molt, vigília de res. Ahir tant i avui tranquil·litat.

Després ha dit el senyor Portela Valladares que havia passat al jutjat el míting celebrat a Lugo i en el qual hi va intervenir el senyor Gil Robles el qual va permetre's anomenar trànsfuga vil a un ministre d'aquest Govern, definició aquesta penada pel Codi.

Ha afegit el senyor Portela que sorprenen que tan alegrement i per un home com Gil Robles, de representació tan elevada, s'hagi permès aquests excessos.

El senyor Gil Robles quan va pronunciar aquella injúria era encara diputat. Ara ni és diputat ni forma part de la Diputació Permanent de les Corts i únicament és un ciutadà qualsevol al qual es pot fer detenir igual que els altres ciutadans.

Ha dit també el cap del Govern que no havia rebut la visita del senyor Amós Salvador — visita que anunciava un diari d'avui — per a fer-li lliurament d'una nota dels senyors Azaña, Sánchez Roman i Martínez Barrio.

SALVADOR MADARIAGA ESTA IDENTIFICAT AMB EL GOVERN

Madrid, 8. — El ministre d'Estat ha rebut els periodistes i els ha desmentit rotundament els rumors circulats prop de la suposada dimissió del senyor Salvador Madariaga, puix que aquest senyor està completament identificat amb el Govern.

Parlant de la situació internacional ha dit que tal vegada s'aclearixi una mica en la reunió que es celebrarà el dia 20 a Ginebra.

Finalment ha dit que havia rebut nombroses visites, entre elles la del Nunci del Papa.

REUNIO DE LA COMISSIO ELECTORAL DEL PARTIT RADICAL

Madrid, 8. — Aquest matí, en el domicili del senyor Lerroux, s'ha reunit la comissió electoral del partit radical.

Apart dels diputats que formen dita comissió, han assistit a la reunió nombrosos afiliats, entre ells els senyors Alba, Cantos, Rey Mora, Salazar Alonso, Armaza, Sierra Rustarazo, Dario Pérez, Marsà i Arasol.

Una hora després ha sortit el senyor Alba el qual ha manifestat que la reunió no havia tingut cap interès polític, puix que la comissió electoral s'ha limitat en aquesta primera reunió a tenir un canvi d'impressions del moment actual i que tornarà a reunir-se.

Després ha dit el senyor Alba que ja estaven més calms els ànims en el Congrés i que encara que avui hagi estat el dia de l'esglai després vindrà la recepció.

Més tard ha sortit el senyor Salazar Alonso i en conèixer les paraules del senyor Alba, ha fet uns comentaris dient que els que han de reflexionar són els republicans.

PARLA EL GOVERNADOR DE MADRID

Madrid, 8. — El Governador civil de Madrid senyor Morayta ha rebut els periodistes i els ha manifestat que els periòdics quina publicació estava autoritzada podien sortir sense passar per la censura i que els que estaven suspesos devien sol·licitar permís del Governador per a poder sortir.

REORGANITZACIO DE LA PLANTILLA DE COMUNICACIONS

Madrid, 8. — El sots-secretari de Comunicacions ha dit als periodistes que estava estudiant la reorganització de la plantilla sobre tot el que fa referència als primers llocs de l'escalfó, reorganització que en virtut de la llei de restriccions no es portarà a la pràctica amb intensitat, puix que la pròrroga dels pressupostos deixa els crèdits tal com foren votats per les Corts.

De totes passades en els primers llocs hi haurà alguna variació.

Un periodista li ha preguntat si s'havien fet els crèdits per al pagament de les hores extraordinàries.

El sots-secretari ha dit que això s'aconseguiria fàcilment, doncs si es vol que els empleats rendixin un bon servei, se'ls ha de pagar les hores extraordinàries.

EL MINISTRE D'INSTRUCCIO PUBLICA

Madrid, 8. — El ministre d'Instrucció Pública ha dit als periodistes que havia dictat una ordre que envia a l'lt. seguit a la "Gaceta" nomenant una junta per a cada una de les assignatures del batxillerat, encarregada de revisar els llibres de text. No hi haurà limitació pel nombre de llibres aprovats.

ESTRANGER

ACCIDENT

Marrahash, 8. — Un autocar de viatgers se ha despeñado al fondo de un precipicio habiéndose resultado hasta ahora 8 muertos y 16 heridos. Salvo uno de ellos heridos todos los pasajeros eran indígenas.

NAUFRAGI

Moscou, 8. — El guardacostas soviético "Donetz" de 2.650 toneladas salió de Leningrado el 29 de diciembre para Hamburgo y Rotterdam. El buque ha naufragado en la región de Viberg, donde han sido recogidos dos cadáveres y numerosos restos del buque. Dos rompehielos se han trasladado al presunto lugar de la catástrofe.

TROPES AL CARRER

Buenos Aires, 8. — Piquetes de tropa garantizan los servicios sanitarios y de los establecimientos de beneficencia, así como el suministro de pan, leche y carnes. El Gobierno anuncia asimismo que hoy los obreros del servicio de limpieza saldrán a trabajar protegidos por los soldados. En los edi-

ficios oficiales y en todos los grandes establecimientos de servicio públicos, como estaciones, centrales eléctricas, del gas, etc., están custodiados por las tropas.

L'ESTABILITZACIO MONETARIA XINESA

Shanghai, 8. — Se cree que el Gobierno chino ha vendido al Departamento del Tesoro de los Estados Unidos cien millones de onzas de plata, de acuerdo con la política de adquisición de monedas extranjeras, para la estabilización monetaria china.

PROTESTA

París, 8. — El Ministro de Hacienda ha recibido una protesta de los ciudadanos franceses poseedores de los antiguos títulos de empréstito ruso, contra el nuevo empréstito de 800 millones de francos en favor de los soviets que, según noticias, el Consejo de Ministros tiene el propósito de autorizar.

DESMENTINT UN RUMOR

Londres, 8. — Se ha desmentido el rumor circulado de que un avión de la Cruz Roja que salió la semana pasada hacia Addis Ababa del aeródromo de Croydon, haya sido objeto de ningún sabotaje. El rumor decía que había sido encontrado cemento en los tubos de conducción de bencina, pero puede asegurarse que el aparato, construido en Croydon cuando el capitán Hayter, levantó el vuelo, se encontraba en perfectas condiciones.

El retraso en la salida fué causado por la necesidad de obtener el pasaporte para volar por encima de Egipto y en cuanto a la dificultad de alimentación que se observaba en el motor obedecía a que los pilotos no estaban todavía familiarizados con estos aviones.

RESTABLERT L'ORDRE

Buenos Aires, 8. — El Ministro del Interior declara que ha quedado restablecido el orden, alterado por los sucesos sangrientos de ayer con motivo de la huelga del ramo de construcción. El Prefecto de Policía ha dado un comunicado en el que dice: que ante el carácter violento de la huelga la policía se vió obligada a adoptar enérgicas medidas.

NOTICIES D'ABISSINIA

Addis Ababa, 8. — El Doctor Junod, delegado de la Cruz Roja internacional ha salido en avión hacia el lugar donde fué bombardeada la ambulancia sueca, al N. E. de Dolo.

Se tiene noticias de que ya ha llegado al lugar de referencia y que su investigación confirma de que la ambulancia quedó casi totalmente destruida a pesar de que se hallaba aislada de toda concentración militar y ostentaba el emblema de la Cruz Roja de una manera muy visible.

Noticias del frente Sur aseguran que el ras Desta ha causado un serio revés a las tropas italianas indígenas, pero esta noticia no ha sido confirmada por conducto oficial.

L'EXECUSIO D'HAUPTMANN

Trenton, 8. — La ejecución de Hauptmann ha sido fijada para las ocho de la tarde del día 17 de enero. Cuando le fué comunicada la noticia Hauptmann se limitó a sonreír y expresó su convicción de que él no irá a la silla eléctrica. Uno de los abogados del rea ha declarado que el hecho de fijarse la fecha de la ejecución de ningún modo excluye la posibilidad de clemencia por parte del Tribunal del Perdón.

L'OCUPACIO DE TANG KU

Pekin, 8. — A propósito de a ocupación de Tang Ku el portavoz militar japonés de Tientsin ha declarado que no se trata de una ocupación oficial, añadiendo que los soldados japoneses enviados a aquel puerto han ido a requerimiento de los comerciantes chinos, a quienes las tropas chinas hacían la vida imposible.

Este incidente ha causado extrañeza general tanto entre el elemento chino como entre los extranjeros y hasta ahora no se le ha dado ninguna explicación clara. En los círculos internacionales se cree posible que e incidente está relacionado con los actuales negociaciones sobre el ferrocarril Pekin-Mukden. El Gobierno del Este de Hopei no se ha incautado del ferrocarril, pero sí de sus recaudaciones. El Gobierno de Nankin se esfuerza, aparentemente al menos, a buscar una solución local sobre el particular.

Los chinos temen que el incidente de Tang Ku sea el prólogo del deseo de los japoneses de poseer el control del susodicho ferrocarril Pekin-Mukden.

BARCELONA

A MONTSERRAT

Barcelona, 8. — L'alcalde de Barcelona, acompanyat de l'alcalde de París, Mr. Chiappe i senyora, han marxat a Montserrat.

OBSEQUI D'UNA CONSELLERA

Barcelona, 8. — La consellera del nostre Ajuntament senyoreta Montserrat Serra ha obsequiat amb un ram de flors a la senyora de Mr. Chiappe com a prova de gentilesa per la seva visita a la nostra ciutat.

VISITES AL SENYOR ESCALES

Barcelona, 8. — El governador general de Catalunya senyor Esgales ha rebut aquest matí la visita de varies persones.

Per mitjà del seu secretari ha fet dir als periodistes que no tenia cap notícia d'interès per a comunicar-los.

ARRIBADA DEL DR. GOMA

Barcelona, 8. — Ha arribat aquest matí a Barcelona el cardenal Gomà.

VAGA D'ESTUDIANTS

Barcelona, 8. — Aquest matí s'han declarat en vaga els estudiants de l'Institut i de la Universitat com a protesta perquè no ha estat respectat el Patronat Universitari.

Els estudiants de la Facultat de Medicina no han secundat aquest moviment.

VISTA D'UNA CAUSA

Barcelona, 8. — S'ha vist a l'Audiència una causa contra Gregori Jové (a) L'Arençada, acusat de doble assassinat frustrat en la persona del fabricant senyor Gaudier.

El fiscal demanava per al processat 34 anys de presó.

La vista de la causa s'ha suspès per incompareixença del lletrat defensor.

LLET ALIMENTINA

PATENT ESPANYOLA CONCEDIDA 71304

Serveix per a preparar a l'acte una alimentosa orxata d'ametlles. — Millor que la llet de vaca, cabra i brous vegetals.

Un pot de 400 grs. per fer quatre litres d'orxata o llet vegetal es ven a Ptes. 3'20 a totes les Farmàcies

Laboratori ORNOSA.-Reus

Bombas Siemens

para riegos, usos agrícolas e industriales

PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO

Siemens Industria Eléctrica, S.A.

Gran Vía Layetana 47 - Tel. 13003

BARCELONA

A Magatzems Gerunda i Casa Rey

segueix la liquidació de tots els gèneres de la gran botiga "Sederes Catalanes" de Barcelona.

Avui han començat les grans rebaixes en gèneres blancs

Dintre poc, gran venda de troços

¡GRAN BARATURA EN EDREDONS!!!

TOTES LES ONDES

Receptado "PHILIPS"

Un aparell per a totes les ondes, a l'abast de totes les fortunes.

Demani una demostració al Representant Oficial Philips

RECEPTADO

Representant Oficial: "CASA HERPU". — P. GIRBAU
Ronda del Dr. Robert, 35 — GIRONA — Telèfon, 201

PRESA DE POSSESSIO

Barcelona, 8. — Ha pres possessió del càrrec el nou conseller d'Assistència Social senyor Bertran i Güell.

ARRIBADA D'UN ESTAFADOR

Barcelona, 8. — Procedent d'Alemanya ha arribat aquest matí a Barcelona el famós Siro Kauer, reclamat per dos jutjats de Barcelona per falssetat i estafa.

AGRESSIO

Barcelona, 8. — En el mercat del Born, per qüestions de treball, ha estat agredit l'obrer Baptista Sánchez, el qual ha resultat ferit de pronòstic reservat.

L'agressor ha fugit.

Agustina de Aragón es catalana

En un rotatiu de la ciutat de los condes se ha publicado un reportaje suscrito por un erudito periodista y ex gobernador civil, en el que se trataba de descubrir que Agustina de Aragón no era aragonesa y que según el periodista "todos damos por aragonesa y precisamente de Zaragoza aquella gran figura histórica."

Pues no, erudito y gran periodista Braulio Solsona, no todos damos por aragonesa a nuestra paisana, porque muchos, menos, desde luego de los que quisiéramos, sabemos que Agustina de Aragón se la mencionaba en unos cantares que se escribieron y publicaron por allá los años 1890 o 1894, si mal no recordamos, escritos para ensalzar la virtud y el valor de otra hija de Barcelona, la simpática y valiente mesonera Manuela Sancho, que tanto se distinguió en el sitio de Tarragona y que mereció que el general Camperverde le pusiera en el hombro la charretera de sub-teniente del ejército, cuyas copias así rezaban:

Patriota y cristiana de buen temple y corazón es en todo digna hermana de otra heroína catalana: de Agustina de Aragón.

Pues bien, sabemos más, o sea que Agustina de Aragón, llamada legalmente Agustina Saragossa Doménech, tenía sus hermanos bautizados en San Pedro de las Puellas; que en esta ciudad se casó con el militar Roca y de esta salía para reunirse a él que peleaba en Zaragoza contra el ejército invasor y tanto es así, que se sabía que era catalana y de Barcelona, que el Ayuntamiento de esta ciudad al dar nombre allá en los años 1892 o 1893 a las calles que figuraban en el proyecto de reforma interior de la ciudad condal, acordó poner su nombre, como catalana ilustre a una de sus vías, ignorándose hasta la fecha los motivos por que no se ha llevado a efecto aquel acuerdo y en cambio se han embaldernado calles y plazas con nombres que nos son desconocidos y que nada nos dicen ni recuerdan.

Bien está que en estos tiempos en que nuestra juventud sabe más de memoria los nombres de artistas o estrellas de cine, de bailarines excéntricos, de gente equivocada o de ases del púgil, etc., se recuerde por medio de la prensa nombres de personas que se distinguieron por su amor a la independencia de su raza y de su patria, y es de aplaudir el reportaje publicado por el ilustre periodista, pero bien está que se hagan distincios y no se diga que todos ignoráramos que Agustina de Aragón era catalana, de Barcelona, y de uno de los rincones más históricos y hoy típicos de nuestra ciudad, como es el barrio de la Ribera.

Roberto TORRENT
Barcelona, enero de 1936.
(El reportaje se publicó en "Las Noticias" del día 3 de enero.)

Carnet del radio-orient

RADIO BARCELONA

21.05. — Orquestra Ràdio Barcelona.

21.30. — Radioteatre d'E. A. J. 1. — La comèdia en català, en tres actes, de Miquel Poal-Aragall, titulada: "El xicot tímido".

22.20. — Continuació del Radioteatre. Programa de discos.

Operes i operetes

21. — Suïssa italiana: "L'acqua Cheta", opereta en tres actes d'Augusto Novelli. Música de G. Pietri.

21.35. — Roma, Napoli, Bari: "La forza del destino", melodrama en quatre actes, música de Verdi.

21.40. — Ràdio Toulouse: Selecció de "Malvina", opereta de Raynaldo Hahn.

Música lleugera i sarsueles

21.10. — Poste Parisien: "Une 1/2 heure au Music-Hall". Cançons i orquestra.

21.30. — Stuttgart: Ballables

22.40. — London Regional: Música dansa. Orquestra Billy Cotton.

22.45. — Ràdio París: Música ball. Orquestra Victor Pascal.

U. R. MADRID

21. — "Los personajes célebres vistos por los escritores jóvenes: Pelirrojo", per Juli G. de la Serna.

21.15. — Concert per l'Orquestra d'Unió Ràdio, amb la col·laboració de Conxita Velázquez (mezzo-sopran) i Manuela Ballesteros (pianista). Director, mestre Alvarez Cantos.

23.15. — Música de ball, transmesa des de Casablanca.

COMARCALS

FIGUERES

Dissabte passat va tenir lloc l'enterrament civil del ciutadà Rafael Ramis. Nombros seguí acudí a rendir-li l'últim tribut. Moltes corones se li van ofrenar, que eren portades per les comissions respectives, entre les quals n'hi figuraven dels empleats de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona, de moltes entitats figuerenques així com de la Federació Republicana-Socialista.

La comitiva continuà fins el cementiri on s'acomodà de la presidència del dol. Aquesta es va traslladar davant les tombes dels malaguanyats republicans En Francesc Canet i En Martí Vilanova, on dipositaren ramells de flors.

Ahir al matí varen aterrar al camp d'aviació d'aquesta ciutat disset aparells francesos, que es dirigien al rai de Barcelona. A les dues de la tarda varen sortir cap a dita capital. Nombros públic acudí al camp a presenciar aquest esdeveniment. Forces de la guàrdia civil cuidaren de l'ordre.

El dia de cap d'any un auto de transportar peix que venia de Roses, en arribar al pas nivell del carrer de Vilallonga, va fer-ho amb tanta velocitat, que no li va ésser possible deturar-se en trobar la barrera tancada, per estar fent maniobres un tren de mercaderies. El xofer va desviar el cotxe cap al carrer de Vilamalla, llençant-lo contra la paret que tanca l'estació. D'aquest accident, que hagués pogut causar alguna desgràcia, va esdevenir-ne solament la destrucció de la paret i l'esglai consegüent d'un viatger que anava dintre l'auto.

Divendres al vespre la portera de la casa on habita el seu propietari senyor Josep Pagès, del carrer de l'Avinguda de la República, va tenir la dissort tot fregant l'escala, de tocar, sense donar-se'n compte el botó de l'ascensor, el qual es va engegar agafant-li el cap i morint la desgraciada noia a l'instant. La víctima tenia una nena de dos anys i estava encinta de sis mesos.

La notícia va escampar-se ràpidament per la ciutat, causant penosa impressió per tractar-se d'una família de treballadors molt apreciada. L'enterrament va tenir lloc el diumenge al qual acudí un considerable seguici, ocupant la presidència del dol a més del marit de la víctima, el senyor Josep Pagès i el reverend capellà d'aquest Hospital.

Dolorosa impressió ha causat entre les seves amistats d'aquesta ciutat la mort a Alacant, on estava destinat, del comandant senyor Ramon Soriano.

Va néixer a Madrid el dia 25 d'octubre del 1881 i ascendí a oficial el 1907, essent destinat a aquesta ciutat al Regiment de Sant Quintí. Des de llavors havia conviscut gairebé sempre entre nosaltres, constituint família ací.

La República perd un brau defensor, puix ell va ésser qui en nom de l'Exèrcit proclamà la República el dia 14 d'abril des dels balcons de la nostra casa consistorial, posant-se seguidament a les ordres de les autoritats republicanes.

Rebi la seva distingida vidua, fills i demés família el nostre més sincer condol.

El dissabte vinent En Jordi Arquer dissertarà sobre el tema: "Què és el front únic de treballadors mercantils?", en el local del Centre de Dependents.

LA BICICLETA GIRAFA

Heus ací a un equilibrista que es passeja per Londres muntant una bicicleta anomenada "bicicleta girafa" i que a l'ensems executa un número de jocs de mans imponents.

En diada de Reis, tingué lloc al Teatre Municipal una funció dedicada als nens i nenes representant-se "La caputxeta vermella", per la companyia de comedies d'Enriqueeta Torres, i sortejant-se un artístic escriptori regalat per l'empresa, que li ha correspost al número 635, que el posseïa una família molt modesta.

En finalitzar l'espectacle, els tres Reis d'Orient s'han presentat al teatre repartint regals a tots els nens i nenes.

L'empresa ens anuncia la pròxima actuació en aquest teatre de les notables companyies Herrero-Navarro, F. Ladrón de Guevara, Guerrero-Mendoza, Eduard Brito i d'altres.

La xamosa senyoreta Mercè Garcia, filla del ferroviari de M. S. A., Ferran Garcia, ha estat operada d'apendicitis amb molt bon èxit pel doctor Ernest Vila.

L'operada es troba ja en franca convalescència.

El Corresponsal

—SENYORA: Un bon perfum, un tractament de bellesa, a la Perfumeria Torrellas, Ciutadans 4.—Tel. 302.

TEATRES I CINEMES

L'ESTRENA DE DEMÀ A L'ALBÈNIZ

"ROSARIO LA CORTIJERA"

El director León Artola, entre otros aciertos apreciables en la realizació de la pel·lícula nacional exclusiva de José Balart, "Rosario La Cortijera", ha lograt esplèndidament captar el ambiente de una dehesa andalza, de reses bravas, filmando el asunto en la de don Argimiro Pérez Tabernero. Ya desde el principio, hermosos contraluzes inician la belleza fotográfica que, en este aspecto, campea en la película durante todo su desarrollo. El cortejo, los campos, las mansiones sevillanas, ofrecen un tono magnífico, apropiado para encuadrar el dramático conflicto pasional de la obra.

En esta adaptación de la conocida, de los señores Paso y Dicenta (hijos), con música, muy propia, del maestro Braña, sobresaliendo entre los acertados intérpretes, Estrellita Castro, en el papel de "Rosario", el notable cantador flamenco "Niño de Utrera", que encarna a "Rafael"; Rafael Durán, en el papel de "Manuel"; Eiva Roy, gentilísima; y Alfredo Corcuera, muy cómico.

En la acción, típica, humana, en el contijo de un marqués, "Rosario", novia de "Rafael", nombrado mayoral de la ganadería, por el marqués, es causa, con su volubilidad, de que dos entrañables amigas "Rafael" y "Manuel", hijo éste del cortijero, llegado de América con aureola de matador de toros, triunfante, se conviertan en enemigos hasta el punto de que en el desenlace, "Manuel" pague con su vida el haberse dejado seducir por la apasionada "Rosario", traicionando am-

bos la confianza y la amistad de "Rafael".

A pesar de lo dramático del asunto, en su final, la película se sigue con sumo agrado por su tipismo y amenidad constantes, ya que a lo típico sirven los continuos aspectos de la dehesa, con las reses bravas proporcionando los bellos efectos antes indicados, y en lo cómico, Alfredo Corcuera, "Varillas", se encarga de deleitarnos a cada momento con la evolución de un pobre diablo, salvado por "Manuel" de un contratiempo en el tren, por viajar sin billete, hasta llegar a ser picador de toros, pasando por os graciosos lances que, en el contijo, y en la dehesa, ante las reses le acaecen con una naturalidad que es una cosa "seria", de puro cómica.

"Niño de Utrera" acompaña las situaciones sentimentales de su papel con un sentido canto flamenco, otro de los alicientes de la película, y una atención redondea el colorido indiscutible de "Rosario La Cortijera".

Muchos y muy propios detalles amos en el asunto, saturados de emoción; de ahí que lo emotivo y lo cómico sean fluidamente naturales impresionen favorablemente al público que puede afirmarse sigue con interés y agrado la película, otorgándole, en conjunto, la sanción favorable que permite asegurar muchos éxitos a "Rosario La Cortijera", palpitante rayo de luz hispana, viril y pintoresca, con sensaciones de la humana pasión que desborda en el bello escenario natural campestre, de la tierra andaluza.

—ES VEN carnisseria en lloc central d'aquesta ciutat, per abscondir-se de Girona. Raó en aquesta administració.

En la ciutat de La Bisbal es ven una de les més acreditades Barberies, situada en el cèntric carrer de Pi i Margall, núm. 22
Tracte directe amb el duenyó.

JARDINERIA PALAHI

CREACIÓ I RESTAURACIÓ DE PARCS I JARDINS
ESTUDI DE PROJECTES I PRESUPOSTOS

Les millors seleccions en arbres fruiters, rosers, dàlies, hortències, mimoses, pins, etc. etc.

IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ. -- Grans viviers a STA. CRISTINA D'ARO

Jardí Central i Despatx. BOHERA. - S. FELIU DE GUIXOLS. - Telf. 8

CHAMPAN

ELABORACION ESMERADA DE CAVA

Vifajuiga

CAVAS OLIVA HERMANOS

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

te sombrío.

Tras de la mesa, sentado, envuelto en una bata de color muy oscuro y con un birrete negro, había un hombre que parecía frisar en los sesenta, alto, flaco, bilioso, con ojos pardos de mirada dura, y frente espaciosa que revelaba no común inteligencia.

No puede imaginarse nada más severo, más imponente y más sombrío que el aspecto de aquel hombre. Era el tipo del juez recto hasta la exageración, incorruptible, intransigente, escrupuloso y que solamente con una mirada hacía temblar al delincuente.

Para esto había nacido, y esto era, es decir, alcalde mayor, cuyo cargo había merecido, por sus honrosos antecedentes, y desempeñaba con una honradez sin igual, sin que esto fuese obstáculo para que los escribanos y alguaciles hicieran lo que ahora no es del caso decir.

Se puso en pie apenas vió a Sandoval, y le alargó la diestra mientras decía:

—Bien venido.
—Que Dios os guarde, don Andrés.
—A Dios daré gracias si tenéis salud vos y doña Inés... Santáos... Aquí...

—Salud tenemos; pero no faltan preocupaciones y disgustos.

—La vida es una lucha constante, mi buen amigo, es una serie de pruebas que debemos aceptar con resignación y hasta con alegría, porque el que más sufre en este mundo, es el que más ha de gozar en el otro, si tiene fe en la misericordia y la justicia divina.

—Ciertamente, —dijo don Diego mientras sacaba una caja de oro cincelado, la golpeaba suavemente, la abría y tomaba un polvo de rapé, después de haber ofrecido a Bustamante, que no aceptó—, ciertamente; pero hay pruebas...

—Todas son duras.

—Aquí me tenéis con un asunto que me dá mucho que pensar.

—Ya sabéis que me complazco en servirlos. ¿Se trata de algún pleito?

—De un crimen que supongo se ha cometido.

—Eso es más grave, —repuso don Andrés, cambiando de postura y acercándose más a don Diego.

Desde que éste pronunció la palabra crimen, la conversación empezó a tener mucho atractivo para el alcalde.

—Habéis de saber, —dijo Sandoval, después de sacar el pañuelo y limpiar su abultada nariz—, que hace tres o cuatro días corren por mi vecindad voces de extraños y misteriosos sucesos, que aunque nada tienen que ver conmigo, me ponen en cuidado, porque es peligroso estar cerca de personas cuya conducta no es clara como la luz del día.

—¿Y qué dicen esas voces?

—Aseguran que en cierta habitación de la casa de Tócame-Roque hay un hombre gravemente herido, y dicen los unos que allí se ha cometido el crimen, y los otros que fué en la calle, y éstos hablan de asesinos y ladrones, y aquéllos de un lance entre dos caballeros que se acuchillaron de lo lindo en mi calle; pero siempre resulta que el herido existe, que la justicia nada sabe, y que la persona que hirió o que auxilió al herido, guarda mucha reserva, y apenas sale de su habitación, circunstancia que corrobora lo dicho, porque antes era raro que estuviese en su casa como no fuera a las horas de dormir.

—Todo eso es vago.

—Pero es algo.

—Sí, es algo por aquello de que "vox populi, vox Dei". Esos rumores, mi amigo don Diego, tienen siempre su causa, su punto de partida, y aunque al pasar de boca en boca se exagera, añade y desfigura el suceso, depurando se encuentra un fondo de verdad.

—Eso mismo he pensado y por eso he venido.

—Os doy gracias en nombre de la justicia.

—Cumpló mi deber.

—¿Y no habéis procurado averiguar lo cierto?

—Y he conseguido saber, sin que me quede duda, que el herido está en la casa de Tócame-Roque.

—Muy bien.

—El cuarto donde se encuentra lo habita un joven de antecedentes misteriosos y conducta misteriosa también, y que se evanescen con tener un nombre ilustre, que no cuadra con su pobreza.

—¿Cómo se llama?

—Jacinto de Meneses.

—¿Jacinto de Meneses!... Imposible, —replicó don Andrés.

—A don Pedro de Meneses lo conozco, tanto que le he concedido la mano de mi hija, y según dice el mancebo...

—Tuvo don Pedro un hermano.

—Que se llamó Alfonso.

—Es verdad.

—Y de don Alfonso dice que es hijo.

Aunque levemente, se arrugó el entrecejo del alcalde, que preguntó después de reflexionar algunos momentos:

—¿Qué edad tiene ese joven?

—Representa tener veintidós o veintitrés años.

—¿Y está en Madrid su tío don Pedro?

—Lo espero hace ocho días, y como tarda en llegar y no he recibido ningún aviso suyo, empiezo a temer que haya enfermado.

—Decidme cuanto sepáis de la conducta y del carácter de ese mancebo.

—¿Qué he de deciros cuando nadie sabe en qué se ocupa? Lo que puedo

afirmar es que su audacia no tiene límites, y para haceros comprender hasta qué punto llega, os diré que sin ramamiento alguno se atreve a galantear a una mujer tan noble como rica.

—¿Y quién es ella?

—Don Diego titubeó, diciendo al fin:

—No puedo revelar el secreto.

—Proseguid.

—No sé más.

—Y es mucho saber.

—Don Andrés, no lo dudéis, el mancebo es peligroso.

—Bien puede serlo mucho; pero para vos.

—Sin embargo, como lo tengo cerca...

—Tranquilizáos, que se pondrá claro la verdad, y si ese joven es elocuente, sufrirá el castigo que merece su culpa.

—Os advierto que tiene mucha habilidad para mentir, para fingir, y no estáis prevenido...

—¿Os ha engañado alguna vez?

—No.

Volvió a reflexionar el alcalde, que no se explicaba por qué don Diego hablaba con rencor de un hombre que ningún mal le había hecho y a quien apenas conocía.

También era extraño que en doctor se convirtiese el padre de don Inés, cuando no le interesaba el asunto del supuesto herido.

Para justificar todo esto buscaba don Andrés razones y no las encontraba, y precisamente porque no veía claro tuvo para él doble interés el asunto.

—Puesto que nada más sabéis, —dijo después de algunos minutos—,